

единица. Въ панагонъ на тасъ рѣдка жертва, по-вече отъ 150 души копривщеници бѣхж испратени на вѣчно. заточение въ Азиатскитѣ зѣндани, гдѣто мнозина се простиха съ живота си, за да утиджтъ по-скоро въ онась надремна сфера, гдѣто бѣхж улетѣли и духоветѣ на Бенковскій, Каблешковъ и Бстева.

И въ отношение къмъ просвѣщението Копривщица е успѣла да си спечели въ историята на възражданieto ни такъвъ мѣсто, за което бѣхж ѝ позавидѣли и нѣкои отъ по-голямѣтѣ ни градове. Копривщениското училище е второ подиръ Габровското въ България, и както въ Габровското, тъй и въ него сж се стичали младежи отъ разни краища на отечеството ни. То е възпитало сумма хора, които сж занимавали и занимаватъ видни държавни длѣжности и въ турско врѣме се е ползувало съ име, едва-ли не по-завидно, отъ имената на много отъ сегашнитѣ сръдни училища. И това име то справедливо е заслужвало: въ него сж боравили все солидни сили, хора всецѣло посвятени на задачата за възпитанието на младото поколѣние, и тѣхнитѣ менторски рѣцѣ сж били такъвъ ръководители на учебното дѣло, каквито и сега не сж въ изобилие. Отъ такъвизито директори на Копривщениското училище достатъчно е да споменемъ *приснопаметний Неофитъ Рилскій, Г. Г. Найдѣнъ Геровъ, Йоакимъ Груевъ и тѣхнитѣ сътрудници и съврѣмѣнници: Георги Груевъ, Петръ Желковъ, Нешо П. Браjkоевъ, Груйо Маневъ и въ Бозъпочившигъ: Захарий Грушевъ, Фр. П. Марковъ. Найдѣнъ П. Стояновъ, Хр. В. Пуленовъ и Веселимъ Груевъ.*

Сега въ Копривщица има три училища: *Трикласно и основно мъжско и Държавно дѣвическо.*

Тритѣ тѣзи училища се посѣщаватъ отъ 550 ученички и 250 ученика. Учителскій персоналъ състои отъ 3 души учители и 6 учителки.

Църкви има двѣ: *Стара и Нова.* Старата църква носи името: „*Св. Богородица*“ и е построена въ 1818 год.; а новата е посвятена на *Св. Николай Мирликийскій* и е въздигната прѣзъ 1844 год. Тя е великолѣпно и солидно здание, извѣтрѣ богато украсена.

Въ археологическо отношение Копривщица е бѣдна: въ града нѣма никакви старини, а само въ околността сж спазени на двѣ-три мѣста остатѣци отъ стари крѣпости, останجلي, по всѣка вѣроятность, отъ Римско врѣме.